

Vigyázzatok!

(Máté 24, 42; Márk 13, 33—35; Lukács 21, 36; Máté 26, 41; Márk 13, 37.)

„Kiáltt te tele torokkal, meg ne szűnjél; mint a trombita emeld fel szavadat és mond meg az én népemnek bűneit és a Jákóbb házána az ő hamisságait!”
(Esaías 58; 1—12.)

Szent meggyőződésem, hogy Isten nem felháborodásból kiált az emberre, hanem féltő szeretetből. — Úgy, miként a szerető anya kiált sikoltva a vesztébe rohanó gyermekére. — Ha Istennek kedves dolog az, ha valaki ok nélkül nyomorgattatva panaszas nélkül szenvedjen (I. Péter 2, 19), akkor ő sem háborodik fel bűneinktől. Jézus sem háborodott fel, mikor leköpték és arculverték.

Mindenki meggyőződhetik, aki figyel az Úrra, hogy nincs az a gyöngéden szerető anya, aki lágyabban szól édes hangon és kártartóbb a szelidségben, mint az Úr. Ő csak akkor kiált, mikor azt látja, hogy nem használ már a szelíd szó. — Úgy fogadjuk tehát az Úr tele torokkal való kiáltását, hogy ezzel csak kiragad-

ni akar a veszedelemből: „Vigyázzatok!” *

Az Úr ma is arra figyel a hívőknel és a gyülekezetben, amire az őtestamentomban. — Jézus Urunk nem azért jött, hogy a törvényt eltörölje, hanem hogy be-

Az Otthon Tápiósztyben.

töltse. Ezzel pedig azt sok tekintetben még jobban megszigortotta. — Például: „Hallottátok, hogy megmondattott a régieknek: Ne ölj, mert aki öl, méltó az ítéletre. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragot tart: az ő atyjafiával, méltó az ítéletre.”

A törvény a zsidók kemény-szívűsége miatt kívánt kevesebb szeretetet, de Jézus Urunk már azt a szeretetet követeli meg az embertől, amilyennel Isten szeret: „Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai” — vagyis tökéletesek a szeretetben, hogy megvalósuljon Istennek amaz akarata, hogy az ember olyan legyen, mint ő. „Legyetek azért ti tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes.” (Máté 5, 48.)

Isten az ő hasonlatosságára és tökéletességére való eljutást mindenkinek lehetővé tette. — Ha valaki elhagyja a bűn, a sötétség útját és a Világosságot követi (János 1, 4, 9; 3, 19—21.), elfogadván az ő bűneiről azt a váltást, melyet Jézus Krisztus Urunk szerzett a Golgotán a keresztfán, akkor szabad az út! — Igaz, hogy keskeny az az út, de aki igaz szívvel jár azon, nem szégyenül meg. (Esaías 35, 8.)

Isten kiáltása azoknak szól, akik ama keskeny útra jöttek, de könnyelműek. Ezen az úton

fokozatosan, lépésről-lépésre kell előre mennünk Istenhez való hasonlatosságunkban. Ha valakin nem látszik még az előhaladás e hasonlatosságban, az vagy megállt az úton, vagy már nincs is rajta. — Krisztus lett az alap a megtérésünk által és most már nekünk kell arra építenünk, vagyis Isten tulajdonságaira eljutnunk (Gal. 5, 22.) és annak gyümölcseit teremniük.

Minden hívőnek tudnia kell, hogy mint Isten szőlőjébe ültetett gyümölcsfa nemcsak virágzásra, örvendezésre és levéldíszre hívatott el, hanem gyümölcsözésre is, vagyis odaadó áldozatkésziségre. „Immáron a fejsze a fák gyökereire vetett; minden fa azért, mely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és a tüze vettetik“ (Lukács 3, 9.)

A hívőtől várt jó gyümölcs mi egyéb lehetne, mint az egymás terhének hordozása? Ez a Názáreti Jézusnak ama gyönyörűség-igája, ennek hordozásával mutatjuk meg, hogy Jézus követői vagyunk. — „Azon ismerjük meg a szeretetet, hogy az ő életét adta miérettünk, nekünk is azért ad-

nunk kell a mi életünket a mi atyánkfiaért. Akinek pedig vannak világi javai és látja az ő atyjafiat valamiben szűkölködni és bezárja a szívet előtte, mimódon maradna meg az Isten szeretete abban? (I. János 3, 16—17.)

PROPAGANDA.

Azon kérdésre, miért oly sikerteljes a szocializmus terjedése, Milwaukee, Wisc, U. S. A. városában, Berger Viktor, a propaganda vezetője válaszul: „Mert mi kilenczederzést a propaganda bevételeiből nyomtatványok terjesztésére költjük, „mert van nekünk 300 emberünk, kik minden vasárnap reggel 5 órakerkelnek örömdíszozatból, hogy minden házba bevigyék a sokféle nyelven készült szocialista nyomtatványokat a vasárnapi újságokkal“.

KÉRDÉS?

Lehetne-e találni 300 keresztényt U. S. Amerika és Magyarország bármely városában, kik ilyen áldozatkészek volnának felkelni minden vasárnap 5 óraker a keresztény nyomtatványokat terjesztetni, kik tudják, hogy Krisztus követése jobb, tökéletesebb mindenféle szocializmusnál?

De a világ fiai okosabbak, a világosság fiamál. (Lukács 16, 8.) E. W. M.

A tökéletesség, melyre Isten elhívott, azaz örök való hasonlóság, annak jele a jócselekedet. Az egész Szentírás erre neveli azt, aki enged neki:

„A teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, a fenyítékre, mely igazságban van, — hogy tökéletes legyen az Isten embere: minden jócselekedetre tökéletesen felkészített.“ (II. Tim. 3, 16—17.)

E világon a hívőnek üldöztetése és nyomorúsága van. Honnan várhatná tehát a megsegítést és a szeretetet, hogyha nem a hívő testvérei részéről? A hívő testvérek tudnia kell azt, hogy az üldöztetés és nyomorúság az ő testvérén: Krisztus bélyege. — Ez az oka annak, hogy Jézus az ítéletkor csakis azokat a jócselekedeteket fogja számonkérni, melyeket övele, vagyis az övéivel tettek. Semmi másról nem fog itt említést tenni Jézus. (Máté 25, 32—46.)

Az Isten szerinti tökéletességnek jele tehát a jócselekedet, mely teher Jézus igaz szeretői-

Amanda Smith

egy Isten lelke által vezérelt néger nő (Folytatás.)

Kevéssel megtérésem után a szív tisztaságát helyezte szívemre a Szentlélek — a legkomolyabban. Bár lett volna valakim, aki erről korábban felvilágosít, akkor már régen megtapasztalhattam volna ennek áldásdús voltát. De ezen tanítás híjjával — mint egykor Izráel — 12 estendeig vándoroltam a sivatagban. Hit és kétség, félelem és öröm, győzelem és leveretetés változtak állandóan életemben. Mikor a Lélek a szívem tisztaságának szükségességéről nyilván meggyőzőtt, már akkor teljes bizonyossá vált előttem az, hogy Isten elfogad, Ez nem volt kétséges előttem. Kérdelmem már amúgy is nehéz volt, de eme bizonyosság nélkül még súlyosabbá vált volna. Nem éreztem magam ugyan elkárhozottának, de egy leírhatatlan üresség lett rajtam úrrá. Valami hiányt éreztem. Úgy éreztem magam, mint aki egy jó reggelit fogyasztott el és kemény napi munka

után kiéhezellen várja az ebédet. Így kiáltott szívem Istenhez és még sem tudtam ezt Ő előtte szavakba önteni. Egyizber, egy barátnóm látogatott meg Tekintélyes és vezető néger családból származott, éveken át tanítónői állást töltött be s most egy fekete prédikátorhoz ment nőül. Úgy gondoltam, hogy szívemet kionthetem előtte, hogy segítsen rajtam. Így szóltam hozzá: „H. testvérem, nem tudom mi van velem; úgy érzem, valaminek híjján vagyok, de hogy mi az, azt már nem tudnám megmondani. Imádkozom ezért, de a kért segítség késik.“

- Nos, — kérdezte ő — talán nem vagy megtérve?
- Oh igen; nem is ezen múlik.
- Talán híjján vagy a Szentlélek bizonyosságátélelnek?
- Igen, de nem erről van itt most szó.
- Nos, — mondá ő — ha ez így tovább tart, meg fogsz bolondulni.
- Látván, hogy nem ért meg, nagyon megjedtem.
- Ha ezt így tovább mondja test-

vérimnek, azok sem fognak megérteni és így az a hír fog rólam elterjedni, hogy visszaestem. Ebből — tekintelbe véve csoportvezetői és női imárai vezelői mivoltomat, szép kis kellemelenség származhatik reám, — gondoltam magamban.

Alig tette be H. testvérem maga mögött az ajtót, leszaladtam a pincébe és arra kértem az Urat, hogy töröljön ki H. testvérem emlékezetéből mindent, amit neki mondtam, úgy, hogy ne mondhassa el senkinek, amit tőlem hallott. A dolog nagyon bántott.

Néhány napra rá bibliámban olvasgatva, a 42-ik Zsoltár ragadott meg: „Mint a szarvas kívánkozik a folyóvizekre, úgy kívánkozik az én lelkem hozzád, oh Isten.“

Szívem e zsoltártól elkezdett örömtől repesni. Oh, — mondtam magamban — hiszen ez az, ami hiányzik nekem — Isten. Ha valaki újra megkérdezné tőlem, hogy mi híjja van a lelkemnek, mint H. testvér, most már meg tudnám mondani, hogy mi: Isten! Minél jobban merültem bele bibliámba,

nek könnyű, igának pedig gyönyörűség. — Bármilyen könyönyűnek is látszik azonban ez: Is-ten dorgálása és kiáltása arra mutat, hogy a hívők között a jócselekedetre való készség igen gyenge és ritka. Ez onnan van, hogy ahhoz Jézusnak igazán átadott szív, azaz szenvedni kész, odaadó szeretet szükséges, és ez az, ami olyan igen gyenge és ritka.

Örömvirág sok és szép van a szívekben és a gyülegezetben, de ha a sok virágból nem lesz gyümölcs, akkor az örömmek vége sfrás lesz. — A keresztthorozás alól kibúvás nincs. (Máté 10, 38.) — Aki tudna jót tenni és nem tesz, az bűnös. (Jakab 4, 17.) A keresztzen levő lator csak azért juthatott jócselekedet nélkül is a paradicsomba, mert a megté- rése után mindjárt meghalt és így nem volt alkalma rá. De aki- nek alkalmat ad az Úr a jölettre, attól számonkéri.

Jézusnak kemény beszéde két- féle indulatba hozza az embere- ket. Az egyik része felháborodik és eltávozik, de a másik része an- nál inkább ottmarad. Jézus nem tar'oztatja a távozókat, hanem

azt mondja: „Senki nem jöhet énhozá, csak ha adatik neki az én Atyámtól.” (János 6, 66.) Mert ismeri az övét. Nem bízik

FELTÁMADÁS.

*Feltámad, ki hinni megtanul,
Éjszakán a feltámadás Ur,
Sötét napok glóriája száll
Halál felett... győz a napsugár.*

*Feltámad, ki hinni tud s remél,
Kinek harca harc az életért,
Sötét napnak alkonyán ki vár —
S hiszi, hogy jön, jön még napsugár.*

*Feltámad, ki hinni, bízni tud,
Ki örökkön Istenéhez fut
S színe előtt boldogan megáll:
Te vagy Jézus tavasz, napsugár.*

*Feltámad, ki élni vágy s akar,
Kiben él az eszme, diadal
S vidám szívvel harcra készen áll
Érette, hogy legyen napsugár.*

*Feltámad, ki hinni tud napon,
Oh, csak hinni, higgyél gazdagon.
Világ ején új hozsánna vár,
Jézus dala — tavasz, napsugár.*

FEKETE LAJOS.

az emberek beszédében, mivel jól tudja, mi van bennük. (János 2, 24—25.) — Ő a szívet nézi.

Jézus azt mondja: „Nem mindenki, aki azt mondja nekem: Uram! Uram! — megyen bé a mennyországba, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják nekem majd ama napon: Uram! Uram! Nemde nem a te nevedben tanítottunk-é, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és a te nevedben sok hatalmas dolgot nem cselekedtünk-é? Akkor pedig megvallom nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozatok el tőlem, álnokság cselekvői.” (Máté 7, 21—23.)

„Vigyázzatok, mert nem tudjátok, mely órában jön meg a ti Uratok!” (Máté 24, 42.)

A mindenki hívőknek boldog reménykedéssel várt eseményét, az elragadtatást, úgy ismer- telte az Ige, hogy: „az Úr unszolásnak kiállításával, arkangyalnak szavával és Isten trombitájával leszál az égből; és akik meghol- tak volt a Krisztusban, feltámad- nak először. Azután mi élők, kik

bőjtöltem és imádkoztam, annál nagyobb lelki éhséget éreztem. Egy napon meglátogattam „James apót”, mint ahogyan őt elneveztem. Egyházunk diakónusa volt; nagyon fekete, fehér hajjal, magas termetű, fellépése méltóságteljes és mégis barátságos.

— James apó, bibliámban olvasva, következő igét kaptam: „Boldogok a tisztaszívűek, mert ők az Istent meglátják.” Mit jelent ez?

— Tudnod kell, hogy ez az ige azt jelenti, hogy amennyire lehetséges, töleld telhetőleg, megközelítsd. Azonban Isten tudja, hogy te sohasem lehetsz tisztaszívű.

Azán tovább beszélte, a dolgot a maga módja szerint magyarázgatván. Ebből természetesen nem sok világosságot nyertem. Hazamenet elgondolkozva a fentiek, az ördög így szólt hozzám:

— Te olyasmit keresel, amit sohasem fogsz megtalálni.

— De, — mondom — mégis vannak olyanok, akik ezen áldással bírnak. Itt

van Jób Morris és Polly Waters és mások. Azt mondják, hogy ők a teljes megszentelődést már elérték és ezt mindenki elhiszi róluk.

— Oh, — felelte az ördög, hiszen ezek már megérték a halálra, — de te fiatal létedre nem kívánhatod, hogy azzal bírd, amivel ők.

Ez tényleg lehetséges, gondoltam magamban. Tovább hallom a hangot:

— Meg aztán most James apó révén tudod már azt is, hogy a biblia ezt nem úgy értelmezi, mint ahogyan te azt gondoldod.

De az én bensőm azt mondta nekem, miszerint lehetetlen, hogy James apó- nak igaza legyen. En elhiszem azt, amit a biblia mond, és kell, hogy ezen kegyelem megragadásához egy út vezet- sen, különben Isten ezt nem iratta volna meg. De hogy hogyan ragadjam meg e kegyelmet, még mindig nem tudtam. Bibliámba újra belemélyedtem és imádkoztam, mégsem kaptam világosságot, csak a nagy éhségem maradt meg. Akkoriban sokat munkálkodtam

az Úrnak; csoport- és imaközösség- vezető voltam, látogatásokat tettem, betegekkel, haladókival imádkoztam, segítettem az ébredési mozgalmaknak és mindenütt, ahol csak tudtam. Sokszor előfordult, hogy kemény napi munka után éjjeli 12 vagy 1 órakor is elhívtak, hogy beteggel vagy haladókkal imádkozzam. Ez elől — bármilyen idő- járásra való tekintet nélkül — sohasem húzódoztam. Kötelességemnek tartot- tam, amit örömmel végeztem. Ilyen esetekben hajnali 3 óra tájban jöttem haza, hogy igen kevés alvás után szolgálataimat betöltem. Étél és ital volt számomra lítni, hogy lelkek Krisztus- hoz jönnék. Sokan megtértek azok kö- zül, akikkel beszéltem. Dicsőség az Úrnak ezért örökké.

Egy napon ismét felkerestem James apót. I. Thess. 4, 3-at olvastam, amely- ben megvan írva: „Isten akarata a ti megszentelődésétek.”

— James apó, én ma a következő igét kaptam és elmondtam neki.

— Oh, gyermekem, — mondá ő — nem tudod te, hogy vannak esetek,

megmaradtunk volt, elragadtunk azokkal egyetemben az Úr elé, az élető egbe." (I. Thess 4, 16—17.)

Minden jel arra mutat, hogy ha eddig késett is, de most már egészen a küszöbnél van az elragadtatás.

Itt van tehát az alkalom az utolsó unszólásokra. — Mindenki gondosan nézze meg magát az Ige-tükrében és önmaga is állapítsa meg hiányosságait; különösen az oljában, melyre szükség van a lámpába; hogy az eltartson addig, míg a vőlegény megjön. (Máté 25, 1—13.)

Ez az olaj sokféleképpen értelmezhető, de azt hiszem, hogy a vőlegényt váró szűznek a szeretet és hűség olaja ég a lámpájában, melyből az igazán szeretőnek bőven van a korsójában is, — míg a bolondnak aligha van, mert „mimódon is maradna meg a szeretet abban, aki bezárja a szívet?..." (I. János 3, 17.)

„Amit pedig néktek mondom, mindeneknek mondom: — Vigyázzatok!” (Márk 13, 37.)

id. Gábos.

Túláradó élet.

Jel. 22, 1.

Amire nekünk szükségünk van, az egy túláradó élet. Csak attól a pillanattól kezdve lehetünk mások számára áldás, amikor ömlik belőlünk az élet.

Miben áll ez a túláradó élet? Nem túláradó érzések, nem túláradó öröm, nem túláradó szavak, hanem túláradó élet. Ez élet mások számára. *Élet és adás* együvértartoznak, mint a ki- és a belélegzése a mi tudónknak. Ha meg akarjuk ismerni, hogy a túláradó élet miben áll, akkor a Bárányt kell megértenünk. Akkor, amikor a keresztben az Ő élete adta értünk, akkor volt az Ő élete a legmagasabb mértékben túláradó élet. Élete áldást hozott születésétől kezdve, de üdvözíteni csak akkor tudott, amikor a Golgothán elvérzett.

Pünkösdkor a tanítványok is részesültek ebben a túláradó életben. Ettől kezdve a Bárány életét élték. Azelőtt élettelen és hatalommal rendelkeztek; beteget gyógyítottak, ördögöket űztek s hirdették Isten igéjét, de

egyhez nem volt hatalmuk, ahhoz, hogy életüket feláldozzák a Krisztusért. (Ján. 10, 17—18.) Ezt a hatalmat csak pünkösdkor nyerték el. Ettől kezdve önön életüket nem becsülték már oly nagyra. Ez túláradó élet volt.

Tekints végig azoknak során, kik az emberiségnek áldására szolgáltak. Mind csak az önmegtagadás útján lehettek azokká. Ábrahám is túláradó életről tanuskodik akkor, amikor Sodoma királyának azt mondja: „Magamnak semmit!” (I. Mózes 14, 22—24.)

Mózesnek túláradó élete volt, amikor a vele szemben vétkezett hugáért így imádkozik: „Oh Istenem, gyógyíts meg!”

Lutherben ily túláradó élet lakott, amikor az igazsághoz kötözölten azt mondja: „Itt állok, mésként nem tehetek!”

Wesley-ben ilyen élet nyilatkozik meg, amikor üldözött testvérei számára ezt a jelszót választotta: „Csak az Isten legyen velünk!”

amikor az emberek nagyon boldogan halnak meg?

— Igen, — feleltem.

— Ebből láthatod tehát, hogy Isten halálod előtt fog megszentelni, mert szentség nélkül nem mehetsz a mennybe és a megszentelődés fog téged szentté tenni. De te nem is élhetnél ebben a bűnös világban, ha szent lennél. Tehát ha teljesen megszentelődöl, akkor nem élhetsz többé itt e földön.

Ez megvilágosította előttem azt, hogy ha csak a halálom órájában szentelődhetem meg, akkor inkább nem akarom elérni, — mert meghalni még nem akarok. Az Úr oly végtelen sokat tett értem és mivel én is tudok érte valamit keveset tenni, tehát a legjobbakat cselekedve, tovább haladok utamon.

Nemsokára Máté 5, 11—12. verseit olvastam: „Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én értelem. Örüljetelek és örvendeztetek, mert a ti jutalmatok hősiéges a mennyben.” Ez megszilárdított

hitemben... Nem tudtam elviselni, ha valaki hazugságokat terjesztett el rólam. Ilyenkor emlékeztembe idéztem minden jó cselekedeteimet és ezek alapján nem engedtem meg, hogy velem igazságtalanul bánjanak. Egy napon valaki, akit legjobb barátomim közé számítottam, goromba hazugságot terjesztett el rólam. Ez egészen felizagott. Egyszerre minden oldalról hideg északi szelek fújtak felém és én nem tudtam, honnan erednek. Így elhatároztam annak kinyomozását. Térdenálva kértem az Urat, adjon nekem a Lélek bölcsességét ahhoz: hogy sem én, sem azok ne igazsággal fel magukat, kikhez ez ügyben ellátogatok és adjon meg azt is, hogy őszintén feltárjak előttem elhidegülésük okát. És így reggel 9 óra után útnak indultam. Egyik ismerősömtől a másikhoz mentem. Ezen látogatásaimat délután 2 órakor fejeztem be és utam végén alig tudtam többet, mint az elején. Az első barátomhoz, kit meglátogattam, így szóltam:

— Ezt és ezt hallottam. Azért jól

tem hozzád, hogy megtudjam, mit tudsz erről?

— Csak annyit tudok, — felelte barátom — hogy John B. azt mondta, hogy Mary S. azt mondta, hogy te azt mondtad volna, hogy én azt mondtam, hogy ők azt mondták.

Hát ez volt az eredmény. Továbbmenet a legközelebbi szereplő személyhez ez ugyanazt hallottam. — Kérutamat ott ugyan befejezve, megszügyenülten, elkedvetlenedve értem haza. Mihelyt hazazértem, kabátomat, kalapomat letéve, lementem a pincébe és térdreborultam; mert ha nehéz gordusi eszmókat kellett megoldanom, oda szoktam menekülni. Következőképp imádkoztam: „Oh, Uram; a Te segítségdel, amíg élek, soha többé nem fogok rágalmazásoknak utána járni.” — Hála legyen az Urnak, azóta ez nem is ismétlődött meg többé életemben. Lly irányú kísértéseknek ugyan még többször ki voltam téve, de az Úr ettől egyszer és mindenkorra megszabadított. Dicsőség az Ő szent nevének! Ámen. Néhány hónappal később a kereszt-

Hogyan leszünk egy túlarádó élet részeseivé? Ha Krisztus él bennünk! Ha Krisztus él bennünk, akkor folytatja bennünk az Ő földön abbahagyott életét, éppen úgy, ahogyan akkor élt, szolgált, szeretet, hordozott stb. Pál apostol élete azért volt oly hasonló a Krisztuséhoz, mert Krisztus élt benne. (Gal. 2, 20.) Hogyan is folytathatnánk más-ként az Ő életét? Mert ez a kifejezés: Krisztus él énbennem, — nem egyéb, minthogy Krisztus folytatja bennem az Ő életét. Valljuk meg... elhagytuk a Báránynak ezt az útját. Hagytuk a mi Urunkat a megalázás völgyében járni, mialatt önmagunk emelt fővel büszkén a hegytetőre hágtunk. Mi dicsértük Őt, mint a megölefelett Bárányt, de mi magunk megölelten önzéssel tovább jártuk akaratos útunkon. (En. Én. 4, 8.) A völgyény az ő oldalán akar látni bennünket, ezért mondja: „Jőj le!” O nem jön le a mi büszke, töretlen önakarantunkhoz, de bennünket csakolat: „Jőj le! Énhozzám le!”

Azt olvassuk róla, hogy „Megüresíté önmagát.” Ha odaadod magadat Neki, veled is ugyanazt

teszi. Így nyersz túlarádó életet. A vízzel telt kanna csak akkor használ a lankadó virágnak, ha a kertész kezébe kapja és kiüríti. Ezt teszi Jézus velünk. „Életemet adom a világnak!” — mondja a Jézus és ha a mi életünket Neki adjuk, akkor úgy fog cselekedni vele, mint a saját életével.

Ne várjunk rendkívüli tapasztalatokra. Legyünk praktikusak. Ha elolvastad lapodat, add oda másnak is s életed túlarádóvá lesz. Vedd a cigarettádat, sörösköcsödöt, borospocharadat, karkötődet, nyakláncodat és helyezd az Úr oltárára s életed túlarádó életté kezd lenni. Add oda környezetnek az imádat, barátságodat, segítő kezdet, szeretetedet és a te életed kezd túlarádni saját, szűk medrén. Forster.

ÖVÁS

egy középmas, sovány, barna aszszonyra nézve, aki legutóbb Sashalmon és Kispesten garázdálkodott a testvérek körében. Mindig más a neve és lak-helye. Sokat ígér, kevés pénzt kér érte, amivel azonban többet nem találko-zol. Kedvessége meg ne szédítsen.

Közelmultból.

— Egy levél töredékei. —

Danzig, 1936. május 25.

Drága Testvéreim!
Jó egészségben érkeztem meg Danzigba és dicsőítem az Urat, hogy adott kegyelmet az utazáshoz. Sok szépet és áldásokat életet át hosszú Balkán-utazásom alatt, de legszebb élményeim közé a ti körötökben eltöltött időzésem tartozik.

Sziből tudtam örülni Budapestben az Isten gyermekei közösségében... nagyon jól éreztem magamat... köszönöm mindazt a szeretetet, melyet nálatok élveztem. Az Úr megfizet néktek. Fel-lejthetetlen élmény számomra a budapesti gyülekezetben tartott búcsúestély. Éreztem, hogy Jézusban valóban egyek vagyunk és így a búcsú igen nehéz volt nekem. Dicsőítem az én Istene-met, hogy olyan gazdagon ál-dotta meg a bibliakuruzt és kö-zszönöm Istennek, hogy annyi prédikátor és sok Isten gyermeke azon résztvett. A nálatok rendezett bibliakuruzs egyike a leg-jobbnak, melyet én valaha átéltem.

ség kérdése lett fontossá előttem Testvéreimmel együtt a methodista egyház szokása szerint kis gyermekkoromban keresztelttettem meg. Az a gondolatom támadt, hogy ha alámeríkeznek, ez segítségemre lehetne abban, hogy keresztényen utamra fényt derítsen. Ez egészen a biblia alapján álló cselekedet lenne s így az Úr köteleis volna nekem az óhajtott áldást megadni. Ebben a tekintetben James apó nézete megegyezett az enyémmel és a bemeरिकेžest tanácsolta. Ez megerősített abban a gondolatomban, hogy helyes nyomon járok. Rajtam kívül még négy-öt személy hasonló gondolatokat táplált magában. Megkértük James apót, hogy bemeरिकेžés céljából egy hú filadelfiai testvérünket meghívjon. Testvérünk azt felelte, hogy térítsük meg neki oda-vissza úti költségét, ezenkívül még 20 dollárt. Jómagam egy hónapi keresményem, 6 dollár szántam volna rá, ha a többiek a fennmaradt összeget vállalják. A dolog azonban semmiképp sem akart nyelbeütnödni, míg végre James apó megígérte, hogy ha áprilisig vagy

májusig várok, akkor ő maga fogja kívánásomat teljesíteni. De oh, a szegény ember! Április elején betegágyánál állva, láttam őt meghalni és halott-tam utolsó szavait. Az ő tanítása szerint vártam, hogy halála előtt pár perccel megszenteltek, azonban csalódtam; az ellenkezője következett be... Most tehát senkim sem volt már, kinek szívemet fellátrhattam volna és tovább kellett a sötétségben utamra keresnem. Egy fényugár sem világított nekem.

Időközönként felhagytam azzal, hogy erre az áldásra biztosan számítsak. Azután újra az a meggyőződés kerekedett nálam felül, hogy szívemnek meg kell tisztulnia. Ismét arra törekedtem, hogy cselekedetek által nyerjem el az áldást. János 13, 14-re bukkantam tépelődésem közben: „Mintahogy én a ti Uratok és Mesteretek a ti lábaitokat megmosom, azoképen ti is mosátok meg egymás lábait.” Négyen voltunk testvérek az Úrban, akik imaköz-ségben egyesülve, egymásnak kölcsönös lelki segítségére voltunk. Közöltem velük, mit kaptam a lábmosásról

szóló ígén keresztül s ők is egy véleményen voltak velem. Hogy én tulajdonképen ezen keresztül a szentséget akarom elérni, ezt nem árultam el. Attól tartottam, hogy valami olyasmit mondanak nekem, ami ettől eltért, pedig én olyan nagyon éhes voltam. Meg-egyztünk tehát abban, hogy a lábmosást egymás között, csendben, gyakorolni fogjuk.

De ez csodálatosképp valahogyan mindig megühsült. Imádkoztam ezért; ezenközben hallom: „Ne tedd.” Má már látom ezen hibámat. Cselekedetek által akartam áldóülni. De Isten segítségemre sietett, hosszútűréssel és türelemmel a helyes útra terelt engem. Ha nem így vezet, akkor biztosan bejártam volna az országot, hogy a lábmosást, a bemeरिकेžés kereszttségét, mint a szentség szükségessége elféltellett, hirdessem. Ezzel nagy hibát követtem volna el, de az Úr megmentett volna engem ettől. Dicsőség az ő szent nevének! Ámen.

(Folytatása következik.)

Egyuttal legszívélyesebb köszönetemet fejezem ki a testvériségnek a nekem átnyújtott ajánlókért; ez mindig boldog megemlékezést jelent a budapesti bibliakurzusra. Egy aologról alapos meggyőződést szereztem, hogy a magyarok mesteri módon értenek a vendégeknak szeretetét és barátságot nyújtani. Gyülekezeiteken hallott csodás, üde és friss énekek még mindig megcsendülnek a szívemben. Adja a hű Úr, hogy ez a frissesség és öröm minden magyar hívő testvér szívében megmaradjon és titeket gazdagon megáldjon!

... üdvözlöm a budapesti gyülekezetet és az ország minden drága testvérét. Hű az Urunk, őrizzen meg titeket.

A legszívélyesebb üdvözléssel vagyok az Úrban veletek egybekapcsolt testvéretek: Schmidt.

Nemrégén, istentisztelet végeztével egy fiatal leányka a Magyar Keresztények Naptárának ez év május 24-i leszakítható lapját adta át nekem elolvasás végett. Mit sem sejtve, nyugodtan zsebre tettem azzal a tudattal, hogy lélekre üdítő, szép történet olvasása által gazdagíthatom magam. Bevallom, csalódtam és hogy mindenki meggyőződjék erről, szíról-szóra leírom azt, amit olvastam:

„Azt hittük, hogy az a kemény kezű és kemény szívű magyar, aki egész életét falutól, várostól messze, a végtelennék látszó pusztákon szétszórta tanyán tölti el, sohasem éhezik meg igazán lelki eledelre. Nemnyire csalódtunk! A pünkösdisták, vagy őrlőgökök szektája milyen gazdagon arat közöttük. Altalában a különböző szekták koralát között hány tanyai magyar család térfereg már, keresvén a lélek igaz eledelét és italát. Segítségre vagyunk-e, hogy minél hamarabb megtalálják?”

Megtegyéni valóm e világgyűpöttjei kis cikkről csak annyi, hogy a protestáns egyházak itt Magyarországon már régen megállapíthatóak rólunk pünkösdiek-ről a való igazságot: A pünkösd gyülekezetek tagjai nem őrlőgenek és a mi mozgalmunk kerit-

tésein belül térferegni mondott magyar családokat kár sajnálni, mert ezek nem részegeskednek, színházba, moziba nem járnak, nem dohányoznak, az ifjak és leányok tiszta életet élnek, énekekkel, hangszerekkel az Istent dicsérik. Szerintem sajnálatra méltók azok, akik még a büneikben fetrengenek. A szelíd, engedelmes bárányok bégetéséből, hogy néha a farkasüvöltés is kihallatszik, annak nem a pünkösdiek az okai, hanem az őrdög.

Budapesti gyülekezetben egy testvérnő, ki nemrégén tért meg, bizonyosságot tett, hogy amikor átadta szívét Jézusnak, egyben fogadást is tett a tized leadására. Fogadását a keresztelés után elmulasztotta és mindig halogatta megadni az Úrnak azt, amit ígért. Egy alkalommal a pénz-tárcája munkahelyén még másik két pénz tárcával együtt az asztalra maradt és a jövő-menők közül valaki az övét ellopta. Az el-

ÉBREDJ, SION!

Ébredj, Sion! Urad kiált,
Ő szenvedett érted halált,
Azért menté meg lelkeket,
Hogy bűnnek dobjad szívedet?

Ezért táplált a pusztában?
S fűrészelt sziklaforrásban?
Ezért öltöztetted merbe,
Hogy gyáván ülj — etesüggőed?

Lámpába olajat adott,
Üdvösök közé fogadott.
De elfogott győtrő álom
S alszol hűen télen, nyáron.

Kialudt már az égi tűz,
Mely béna közhínyt szerte üz?
Elfogott már a szeretet?
Nem boldogít bús szíveket?

Ébredj, Sion! Urad kiált,
Néköbb viddszad a halált,
De ne engedj, törj gátot át,
Ne táj telken rabigát!

Krisztus, mint nap, dicsőn ragyog;
Ha tört szíved neki adod,
Ő új erővel tölti meg,
Melytől bán, pokol megremeget.

lopott tárcában a testvérnő megállapítása szerint ugyanannyi pénz volt, mint amennyit tized címen az Úrnak kellett volna adni.

Jelenleg vidéken tartózkodó testvérnőtől egy levelet kaptam, amelyben örömmel közli velem az Úrnak csodálatos munkáját. Ilya többek között, hogy alkalma volt bizonyosságot tenni Jézusról a vele egy házban lakó fiatal leánynak, akit nagyon megragadott Krisztus vonzó ereje. Mint fiatal leány, természetesen táncolt és nagyon szerette a mulatóságokat, de amikor megismerte Jézust, megcsömörölvé fordult el a világtól és megfeszített erővel igyekszik megszabadulni régi bűneitől. A falubeli ismerősei azonban nem jó szemmel nézik a régi jó táncos lány visszavonulását és minden eszközt megragadnak, amellyel lehetségesnek vélik visszarántani őt a világra.

A legutóbb megtörtént eseményt így írja le a testvérnő: „Itt szokás szerint május 1-én hatalmas májusfákat állítanak fel a község különböző helyein és május közepé táján nagy ünnepegy körében következik a „májusfa kitáncolása.“ A falu ifjúsága az összes fák alatt táncol. Az a kisleány, kinek Jézusról bizonyosságot tettem, eddig szenvedélyes táncoló volt, most azonban a félelmtől remegve gondolt arra, sőt kijelentette már jó előre, hogy ő többet nem táncol.

Előre megbeszélte vasárnapon összegyűlt a mulatózó fiatalsg a májusfa kitáncolására. A mi házuk előtt is állt egy májusfa és hozzánk is jöttek a táncolók, zenészek. A törekvő leányka látva a féktelen mulatózókat, félelmtől rettegve menekült az én szobámba. Az összegyűlt ifjúság azonban észrevette az én kis barátnőm távolmaradását, egy mérész, mindenre elszánt bátor fiatalember bejött a szobába és táncolni mertni kényszerítette a leánykát. Kezét erőszakosan megragadta és vonszolni kezdte az udarra. Itt ezután már közbéleptem és megszabadítottam az Úr egyik báránykáját a sátán

szolgája kezéből. Ettől az időtől fogva most már én is azok közé tartozom, akit gyűlölnék a Krisztusért.”

Ha minden hívő leány így tesz bizonyosságot Jézusról, akkor Magyarország meg sok lélek szabadul meg a sátn karmaitól.

Tomi.

Imádkozunk

a közelgő konferenciáért! A konferencia helye és ideje még nincs megállapítva. A közelgő napok jelentős eseményei, valamint az e hó 23-ától 25-ig tartó tanácsülés határozatai döntenek a konferencia helyének és idejének megállapításában. Az elkövetkezendő konferencia legyen a pünködsi testvéreknek felejthetetlen élmény, amikor mindenki, aki ott megjelenik, érezze az Isten jelenlétét. Szeretettel kérlek pünködsi testvéreim, imádkozzatok a konferenciánkért, mert szükséges, hogy imáitokkal az előkészítés munkájából ti is kivegyétek a részetekeket.

A konferenciára vonatkozó végleges határozatunkat lapunk legközelebbi számában közöljük.

Imádkozunk az üldözött gyülekezetekért! Több helyen zárva az imaház ajtaja. Búsongó testvéreink kérő szavakkal fordulnak a magyarországi és az amerikai testvérekhez, hogy imáitárgyaik sorából ne felejtsek ki a hajlék nélkül maradt és kergedett testvéreket. Gondoljatok azokra, akik szeretnének az Úr házában örvendeni, de nem lehet, mert tiltva van.

Ne felejtsetek el az Úr Jézus szavait: *...gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki mindvégig megáll, az megtartatik.* (Máté 10, 22.)

Imádkozunk lelki ébredésért! Az ország minden részéből ébredést jelentenek a prédikátor testvérek. Lelki szomjúság győtri az emberiséget és a szomjúságot csillapító forrást keresik. Itt az ideje, hogy megmozduljanak a bűn hálóiban megkötözött lelkek, mert a napok eseményei világosan igazolják Annak jöttét, akit oly epedve várunk.

Egy imádkozó.

„Mennyei Hangok” c. énekeskönyv négy kapható. Vászonkötésben 1.50 P, bőrkötésben 3.— P-ért Tomi tv. címén.

Missziói hírek

Vizkereszttség Békésen pünkösd vasárnapján, május 31-én. Haragszik a sátn, mert pusztul a hadserege. Haragszik különösen a békési és környékbeli pünködsi hívőkre, kik közé ismét beállott 22 lélek harcolni a sátn és a bűn ellen, sőt egy 23-ik is, aki a pünködsi ünnepeken a budapesti gyülekezetben keresztkedett meg. Ezek valaha örömmel szolgálták a sötétség fejedelmét, de hallották az Úrnak megmentő szeretetét, meghasonlottak régi urukkal és beállottak szolgálni Krisztus táborába.

Már a reggeli órákban egymásután érkeztek kedves vendégeink egészen addig az ideig, míg el nem indultunk

Alig kezdődött meg szertartásunk, hatalmas felhők tornyosultak a láthatáron és a bevezető ima, néhány karének és egy szép szavazat elhangzása után Nagy tv. rövid buzdító szavakat tudott csak szólni a fehérruhás kis sereghez, sürgőssé tette a bemerítés elvégzését a már csepegő eső. És mikor már bennállottak a fehérruhások a víz szélén, megeredt az eső és gyönyörű látványt nyújtott a fehérruhások felett megjelenő sokszínű szivárvány, az égbolton átátható hatalmas villám cikázása, melyet hatalmas mennydörgések melódíja zenésített meg. A hívők serege hangos „halleluják”-kal válaszolt, akik hűségesen állottak meg helyüket a zuhogó záporban. A fehérruhások, bár már közülök

A békési bemerítkezők csoportja.

a Kettős Körös sebesen rohanó, reményzöld színű hullámaihoz.

A délelőtti istentiszteletünk is igen áldásosnak bizonyult, szinte szívünk mélyéből mintegy kérelmet bocsátottuk az ég felé a 412. számú éneket. Nem maradt felelet nélkül, mert olyan áldásban részesültünk, hogy szem nem igen maradt szárazon. Az ígét Jólé 2. 21—32. v. alapján Nagy Ferenc tv., a helyi gyülekezet pásztorja hirdette és nagy örömmel mentünk szíjjel, hogy délután újra idejében összefajjúnk.

Már a kora délutáni órákban gyülekezett a kis sereg, hogy a jelzett pontos időben elindulhassunk a kijelölt helyre, ahol hatalmas sereg nép várta érkezésünket. Az útközben is hozzánk csatlakozott népek szinte előzönlítették a vízpart azon részét, ahol a bemerítési akaszt akartuk végezni.

némelyek bőrig ázva, de boldogan léptek a sebesen rohanó, esőcseppektől vert buborékos Körös hullámaiba, amelynek közepében Nagy tv. boldogan várta, hogy egyenként bemerítthesse őket a hullámsírbá. A bemerítésnél Schaffer András, a mezőberényi gyülekezet előjárója segédkezett. Mikorra visszajutottunk az imaházhoz, akorra gyönyörűen bocsátotta reánk a sötét felhők mögül előbújt nap arany sugarait és boldogan élveztük annak melegségét.

Az imaházban úgy az újonnan keresztelt, mint az összteszterítés az Úr asztalához járultunk, ahol a szent gyereket Nagy tv. szolgáltatta ki, Schaffer tv. segítségével. Öröm volt nézni a környékbeli testvérekkel való szeretetközösség megnyilvánulását. Az Úrasztalához való járulás után közös uszon-

na volt, amit az estéli istentisztelet követelt, amely alkalomra zsfüloság megtelt a kis imaházunk; de nemcsak a ház, hanem még az udvar is megtelt közönséggel.

Több változatos karének, zsvazalat tette áldásossá az estét és változatos volt az igazolás is, melyet Schäffer (Mezőberény), Sajti Lajos tv. (Sarkad) és Fodor János tv. (Kunágota) tartottak, kik valamennyien az első pünkösöd csodálatos áldásait fejtegették változatos színekben, de megható szavakkal. Majd utoljára Nagy F. tv. szolt' úgy az új, mint minden megkeresztelt testvérhez Kolossé 4, 17. verse alapján. Buzdította a jelenlevőket helyüket megállani mindenkor és minden körülmények között Isten szolgálatában.

A késő esti órákban könyvek között búcsúztunk azzal a reménységgel, hogy Isten gyermekei örökre nem válnak el egymástól. A megkereszteltet a következőképen oszlanak meg: Békésről 7, egy megelőző alkalommal keltő és utóbbiakból Budapesten egy, tehát összesen 10, Békéscsabáról 4, Sarkadról 4, Okányból 4, Jánkról 1, összesen 23-an. Vendégeink voltak Békéscsaba, Okány, Sarkad, Mezőberény, Jánk, Balatonföldvár, Tápiszentmárton. A megkeresztelt békési testvérek közül 4 Szentlélekkel keresztelt. Imádkozunk! Urunk, tartsd meg gyenge palántáidat!

N. F.

Bemerítés Felsőgallán. Örömnapunk volt május 21-én, mert szemléltői voltunk egy kedves alkalomnak, amikor 4 megváltott lélek a vízparton fehér ruhában állva, jelét adta Jézus követésének. A környező természet, a fűvek és a zöldelő fák Urunk jószágáról tettek bizonyosságot, aki parancsolt a fellegeknek és őt ukat engedtek a nagy világító testnek, hogy reánk árássa áldó sugarait. A kéklő tónak hullámai a nagy Jordán vizére emlékeztettek, amikor János a megtérés prédikálta. Kalinesák testvér, aki a bmerítést végezte, Mátyé 3. rész alapján szözlött a szép számban megjelent hallgatóságához. Mindenki figyelt és az elhangzott Ige mellett maga Isten tett bizonyosságot, mert éreztük, hogy ő jelen volt közöttünk. Az estéli tisztelen boldogan hallgattuk testvéreinket, akik egyenként bizonyosságot tettek arról, hogy miként jöttek Jézus-hoz. Urunk tartsa meg őket. H. Gy.

Bemerítés Inárcson. Örövendehetünk 5 lélek bizonyágtévésén, annál is inkább, mert ezáltal látjuk, hogy az Ur ismét hívja az övét é középsében.

Husvét hétfőjén a délutáni órákban elég szépságmú testvériség és hallgatóság gyűlt össze, hogy résztvegyen az ünnepélyen, kik előtt Pópa Sándor, a gyülekezet vezetője szözl az ige alapján

a megtérés lényegéről és annak fontoságáról. A bmerítést a pilisi gyülekezet vezetője végezte. Az Ur áldja meg az újszülötteket. B.

Krisztusé vagyunk.

Sokkal mélyebben, mint üdvösségünk bizonyossága él Lennünk az a tudat, hogy Krisztusé vagyunk öröktől fogva. Mi elhívtottak és kiválasztottak vagyunk öröktől fogva. Istennek egy örök kegyelmi gondolata öröködk felteletünk. A mi megtérésünk nem a kegyelemnek az első ténye mivelünk, ez csak azon örök kegyelemnek a megnyilvánulása, mely felteletünk öröködk. A mi Jézus-hoz való jövetelünk csak bizonyítja, hogy az Atya a Fiúnak adott bennünket. Megtérésünknel mi tettünk egy kezdetet Istennek, Isten cselekvése viszonyul in initio (a kezdehez), ő öröktől fogva kegyelmének tárgyává tett bennünket.

Nem teremtettünk a világ számára, a bün számára, a pokol számára, távol sem! Mi a Fiu számára teremtettünk, érte vagyunk é földön, az ő örömére. (Péld. 8, 31.) Az ő dicsőségére. (Ésaiás 43, 7.)

Isten sohasem lát bennünket egyedül; ő mindig Krisztussal együtt lát bennünket. Az egyedül lét egyenlő a kárhözattal. Istennek legyen hála, hogy már a világ alkotása előtt összekötésbe hozott bennünket a Bárányval. (Jel. 13, 8.) Mielőtt e világ meglett volna, mielőtt a bün napvilágot látott volna, Isten szívében összekötésbe hozott bennünket az ő Fiával. Ezt a kezdetet mi nem tudtuk megtenni. Ezt a kezdetet a Krisztusban csak Isten tudta véghezvinni. A mi kezdetünk a Krisztusban van; Vele kezdődik a mi történetünk, benne folytatódik, benne nyer kifejezést is, hogy odafenn egy új kezdetet téve, vele legyünk örökre — vég nélkül. Minden vonatkozásban van a Krisztussal, akár a mennyben, akár a földön.

Mi vagyunk az a Szeretetadó-mány, amit az Atya az ő Fiának adott. Jézus maga mondja: „Aki-

ket nékem adtál.“ (János 17.) Jézus főpapi imájában kétszer van ismételve ez a kifejezés. Ezt az összetartozást akarta Jézus azokban a nehéz órákban a tanítványok szívébe mélyen beleírni. Jézus ezt azért akarja, mert ez a közösség erőt tud kölcsönözni a nehéz időkben. A tanítványok azonban még nem értették meg. Sok-sok gyermeke az Úrnak ma sem érti ezt meg! Ezért oly sok a szolgálai lélek, mert nagy különbség van aközött, hogy csak „megtalálták“ vagyunk-e, vagy pedig „választottak“. Ha azt valljuk, hogy az Ur „megtalált“ bennünket, akkor ebben benne rejlik a „találat“, az eshetőség; az „elválasztásban“ mélyen benne van Isten örök kegyelme. Ahol Isten Lelke ezt meg tudja világítani, ott egyszer s mindenkorra meg van oldva az üdvbizonyosság kérdése. Itt a panasz és a kétség megszűnik, mert két dolgot nem tud tenni az ilyen lélek, ugyanis panaszkodni és kételkedni, mert magában hordozza a kiválasztott nemességét. Az ilyen lélek tudja, hogy Isten kiválasztotta az ő Fia számára. Ez az az arany vándorbot az ő zarándokútján s az a boldog tudat, melyet kitörölni nem lehet. Az ő szívébe kitöletett Isten szeretete, félelem és kín elváltozott s mondhattja teljes tartalommal: Abba, Atyám! Így történi aztán, hogy az ő élete nem lesz más egy élő feleletnél Isten szeretetére, mely a Krisztusban nyilvánult meg.

Azonban nemcsak az áldást tekintve van közösségünk Urunkkal, de egyben az ő útja a mi útunk is. Együvé tartozunk az ő jöbődét illetőleg is. A kereszten nyilvánult meg, hogy ő mennyit tett értünk, most a jelenben nyer bizonyosságot, hogy mi mennyit teszünk érte és a jöbőben fog megnyilvánulni, hogy mi tesz velünk, ha vele egyben nyilvánvalóvá leszünk dicsőségben. (Kol. 2. rész.)

Forster.

Keresztelés Pilsen. Az Úr kegyelmét szemléltethük május 24-én délután, midőn 13 fehérruhás állt a víz szélén az-azal a meggyőződéssel, hogy az, aki Jézust közvetlen nyomon követi, annak

el kell jutni a keresztelés vizéhez, de nemcsak a vízhez, a vízbe is, sőt a víz alá is, azért temetkezvén el ő vele a keresztelés által a habokba, hogy amiképen feltámasztatott Krisztus a

halálból az Atya dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. (Róma 6, 4.) A kereszteltek közül egynehány kivételével a most már megalakult albertaini gyülekezetet képezik. Imádkozunk értük, hogy legyenek világlító szövöttek sokak megnyerése érdekében. Dicsőség Istennek! *Buth.*

Alázatosság.

A názáreti Jézus első leckéje ez: „Tanuljatok tőlem, mert én szelíd és szívből alázatos vagyok; — így fogtok nyugalmat találni a ti lelketeknek.” (Máté 11, 27.)

Ahol alázatosság van, ott minden jó megerem, mert ez a lelki gyümölcsöknek való jótalaj. — Aki alázatos, annak könnyű szeretni áldozattal; — az könnyen örül, mert annál béke van, békéntűrés és szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. (Gal. 5, 22.) Vagyis aki alázatos, annak mind a kilenc lelki gyümölcse megvan: tökéletes szent.

Mi akadályozza, hogy alázatosak legyünk? A gonosztól öröklött természetünk és testi vágyaink. Mert amíg ezeket le nem győztük és még van harcos igazunk, önértünk, addig a mi lelki nyugalomunk csak erőltetett lesz és csak azáltal maradunk békességben és nyugalomban a támadás idején, ha *visszatartjuk* magunkat. Aki alázatos, annak nem szükséges visszatartani magát. Annak nincs paprika a szójában, ahogy Kurgyis bácsi szokta mondani.

Ez pedig csak úgy lesz meg, ha senkivel különben nem tartjuk magunkat — és nem tekintjük zsákmányra azt, amihez jutottunk. Mert mivel és miért is dicsekedhetünk? Mi van nekünk valami jó, amit nem úgy kaptunk ingyen? Ha pedig ingyen kaptuk, akkor ne utánozzuk a Sántét, aki e világlelleti fejedelemiségét arra használja fel, hogy mindenkit meggyötörjön és elveszejtse; — különösen azok ellen hadakozva, akik Istenéi. Aki nem alázatos, azon még a gonosz uralkodik és akkor használja fel, amikor neki tetszik.

Az alázatosság az isteni természet. Aki alázatos, annál van a tökéletesség kulcsa; azé a békesség, melyet az ördög fel nem boríthat. A békességért, a szeretetért minden áldozatot meg kell hozni, elsősorban a mi igazunkat, mely nem engedí lelkünkét megnyugodni. „Ha a ti igazságotok nem feljebbvaló a farizeusok és írástudók igazságánál, semmiképen sem mehettek be a mennyországba.” (Máté 5, 20.) — Az

alázatos a kegyelem (I. Péter 5, 5), az alázatos minden. Vajjon ki tagadna meg valakit az ő hű és őnzetlen alázatos győzelmét?

Az alázatosság, ha békével jár is, de szenvedéssel is. Békességes túréssel szenvadni el azt, hogy méltatlanul bannak vele, ha megvetik, hátrateszik, föléje kerekednek. — De nemcsak ezek miatt szenved, hanem a szolgálattért, a cselekedetekért is. Az alázatosnak soha sinesen semmije. Egrészert azért, mert nem verseng és tülekedik a földi javakért, bár semmi kötelességét el nem hagyolja, — másrészt azt, amije van is, azt sem tekinti a magáénak. „Mert könnyebb a tevének a lufókán átmenni, mint a gazdagnak a mennyországba jutni.” (Máté 19, 24.) Hogyan lehetne nyugodt az alázatos, ha látja, hogy szűkölködik a szegény atyafi abban, amiben neki bősege van? Amit tesz, azt haszonlesés nélkül, önfeláldozással, sőt győtrődvé teszi, saját kívánságainak megbabolásáival.

Az alázatosnak csak egy igazi barátja van: Jézus. Nem szeretik, sőt félnek tőle, nem ismerik. Az ő útja egy elrejtett, magányos, keskeny út, melyen kevesen járnak.

Az alázatosnak nincsen szolgálati ideje; ő addig és annyit dolgozik, ameddig ereje bírja, sőt még ennél is többre törekszik annak segítségével, aki buzdítja és megerősíti. Ő a győztes, akin nem fog a Sátán kísértése. Mert igénytelen és gyakorlatlott mester a nyomorúság elszenvedésében. Aki pástort vesz fel, az alázatosat válasszon, mert az hű őrzője lesz a nyájnak még élete árán is.

A legkívánatosabb és a legtündöklőbb tulajdonság az alázatosság. Az alázatosnak az iga gyönyörűsége és a teher könnyű. Ő a legjobb bizonygató arra, hogy *van Isten*, mert az igazi isteni csoda, hogy valaki, akit a gonoszságunk hada nyomorgat és megsemmisíteni akar, hogy az megmarad, sőt erősödik a békességben és nyugalomban. „Mert nem test és vér ellen van tusakodásunk, hanem e világunk urai ellen, kik a sötétségben uralkodnak és a magasban lévő gonosz szellemek ellen.” (Eféz. 6, 12.) *(td. G.)*

Bemerítés Budapest. Ismét dicsőítettük Istenünket azért, hogy az üdvösségre vágyók seregét szaporította.

Május 31-én, pünkösd vasárnapján, 4 ifjú lélek fogadott hűséget Jézusnak a nagy nyilvánosság előtt. A gyülekezeti tagok és ez ünneplés alkalommal megjelent vendégek teljesen megtöltötték az amúgy is sokszor szűknek bizonyuló termünket. Kedves látvány volt, amint ezek a fiatal testvérek egyenként léptek be a Jordán vizébe, hogy eleget tegyenek Jézus parancsának.

A jelenlévő hallgatóság nemcsak a keresztelési szertartást, hanem a megterésre felhívó szavakat is figyelemmel kísérte. Hiszük, hogy az elszórt magvak egyesek szívében jó talajba esnek és nem lesz alkalma a sáttánnak azokat onnan kilopni.

A bemerítést közöttünk időző vendégünk, Bernhardt testvér vezegte.

A kereszteltek közül 3 a budapesti, 1 a békési gyülekezetekhez tartozik.

Az Úr oltalmazó szárnyai fedezékek be az új útra indult lelki harcosokat. *T.*

Hírek a munkamezőről. „Áldozcsü-törtők”, „Imaházmegnyitás”; ilyen dupla szép név jutott május 21-ének, melynek hallatára mozgósítás történt a békési gyülekezet ifjúsága körében, minek következtében a kora délutáni órákban két megrakott kocsis és egy kerékpáros osztag robogott a tett színléye: Ókány felé, miközben a 35 kilométeres út éneklőt volt hangos, amerre csak elhaladtak.

Útközben vidám zápor nyakonloccsolt a utasokat, akik az ernyők védelméhez folyamodtak, de csakhamar elvonult a vihar és a tűz nap ellen használták az ernyőket. Fáradság 6 órai utazás után célhoz értek.

Előbb kevéssé, de mikorra az alkony beállott, zsúfolásig megtelt a kis imaház érdeklődőkkel és barátokkal. Többek között egy jól megtermett ismert kedves öreg bácsi jött közénk, akiben egyik testvérünk régi vasárnap iskolai tanítóját ismerte fel. Kezet fogott és így szólt: „Nos, mit cselekszik

az igazság és béke, ha összetalálkoznak? — Megsókolkaj egymást."

Megkezdődött az ünnepély. Számos szavalat és karének tette kellemessé az estét. Nagy F. testvér, a békési gyülekezet előjárója Jeremiás könyve 7, 1—4-et olvasva fel, megemlékezve a kis okányi csoport erejét meghaladó küzdelmeiről, intve őket, hogy továbbiakban se bízzák el magukat, mert lehetnek bármily pompával berendezett helyeink, melyekre mi is, mint Izráel a jeruzsálemi templomra, olyan szívesen mondjuk: „Az Úr temploma ez, az Úr temploma ez!” De ő csak úgy lakik közöttünk, ha szívünk templomjára vonatkoznak a fenti szavak.

Utána Végh Imre testvér János ev. 14, 1—4. alapján az égi hajlékokról beszélt. Enekeltük: „Biblia, biblia”, mely alatt hatalmas bibliaerdő uszott a levegőben. A helyi testvérek Úr-vacsorához járultak, melyhez Cseri Endre tv. szót alkalmi igéket János ev. 19, 32—33. alapján. Végül Nagy Lajos okányi testvér imájával zártuk.

Ábrahám mintájára hivatkozva, megvendégelték helybeli testvereink a békési csapatot, mely éjjel újból nekivágott kimerítő útjának hazafelé.

Reggel 6 óra lett, mikorra leszálltunk a járművekről, egyik is meggyőződést adólat tapogatta, másik is, de azért mindenki azt mondta: „Megérte ezt a kis fáradságot.”

Áldja meg az Úr az okányi hívőket annyira, hogy rövid idő múlva nagyobb helyiségbe szoruljanak.

(Egy békési „utas.”)

Imaházmegnyitás Kispesten. Vándorcsapatunk szedte-vedte sátorfáját és otthagya a Kazinczy-ucca 2. alatti imaházhelyiséget, ahol a sok kocsikerék és szekérröpdal barrikádózta előlünk a reménykedő hívő élet kiltátsait.

Habár nagy kinnal-bajjal és teljes pénzhiánnyal kezdődött, de nekikezdtünk és kivettünk Kispeszt legszebb helyén, Erzsébet-tér 11. sz. alatt, egy „lekopaszodott” vendéglőt. Nem olcsón és nehéz feltételek mellett vettük ki, de kivettük, mert az ördög kezéből vettük ki. Ha mi nem vesszük ki, úgy kivessi egy korcsmáros. És inkább mi, pinkösdiék verjünk cégért minden uccasarkon, mint a korcsmárosok.

Nagy összeget kellett letennünk. — „Honnan veszik?” — kérdezhetne, aki tudja milyen szegény a mi megtépázott, kicsiny gyülekezetünk. Kilenc pengőnk volt. Négy nap múlva 450.—, majd további hetekben újabb 280.—

pengőt kellett kiutalnunk lakbérre és különféle munkálatokra, amennyiben a lakbért három óra és egy tőredék lakbért egy óra kötelessé voltunk kifizetni, míg az épület meglehetősen elhanyagolt állapotban volt és egyes munkálatokat nekünk kellett elvégezni.

A kérdéses napra összegyűjtött 600.— és néhány pengő, nagyrészt önkéntes kölcsönökből és adományokból. Az újabb kiadásokra is befolyt a szükséglet, kicsiny gyülekezetünk három és fél hét leforgása alatt közel 250.— pengőt hozott össze, szabad adakozásból.

Megnyitása csak olyan félmegnyitás-féle volt. Korlátoztuk a meghívást, mert az épület még nincs rendben, csupán a kis imaház, míg a mellette levő három lakás és kis materemben még javában folynak a munkálatok, hogy a bérlet tulajdonképpeni megkezdésekor, július 1-én az egész épületet átadjuk komoly rendeltetésének. Így jún. 29-én (ünnep) egy nagyobb szabású megnyitási ünnepélyre hívjuk meg a testvériséget, amikor az udvaron álló hatalmas nyári helyiség és árnyas fák alatt örvendezhetünk az Úr eme munkájában is.

A pinkösöd másodnapján lefolyt ünnepélyünk alkalmával az ígét először Germ Gábor testvér hirdette, aki a jelenlevőket Ézsau és Jákób példájával intette Isten áldásának megbecsülésére. Zsúfolt imaház és megtelt helyiségek tanuszkodtak az érdeklődésről, mely napról-napra fokozódni látszik. Jelen volt Bernhardt tv. is, aki a jeruzsálemi és lelki templom közötti különbségről beszélt. Az együttes kispesti-erzsébeti ifjúság énekei, zenéje és szavatai kellemeskedtek. De hagyjuk!

Vizontlátásra a következők megnyitáson, Péter-Pál napján, Kispesti, Erzsébet-tér 11. sz. alatt (villamosról fél perc) délután 4 órakor.

(Egy kispesti.)

Örömnapp Pestszenterzsébeten. Nem közönséges, nem mindennapi esemény szemtanúi voltak a pinkösöd első napján Tompa u. 9. sz. alatt megjelent négy és környéki testvérek.

Két kimagasló esemény történt e napon. A rákóczi-uccai gyülekezet és a Kende Kanuth-uccai gyülekezet, mely az előbbtől különváltan munkálkodott e napig, most egyszerre imaházat ceszrelt és bevonult a Tompa-ucca 9. sz. alatti imaházhelyiségbe. Egy akarattal és szeretettel, a béke és egység tépelt lobogója alatt.

Az elszakadt gyülekezet vezetője,

Sárkány Győző testvér is bejelentette visszacsatlakozását a Szövetséghez.

Zsúfolt imaház tanuszkodott e jelentős nap jelentős eseményei mellett. Öröm- és hálaölknyek jelentek meg a hívek szeiben, amikor új imaházukban és „új” testvereikben gyönyörködhetek.

Az ígét a jelenlevő Germ (wieni) és Sárkány Győző testvérek beszédei előtt bevezetőül Siroki tv. Máté 7, 25. alapján hirdette, megemlékezve a jubiláló magyarországi pinkösdi mozgalom rövid, de változatoskban és harcokban gazdag történetéről, mely viszontagságok végeredménye hűséges egyedekre és az egész meglévő csoportra nézve ez: „Nem dől össze, mert a Kősziklára építettek.”

Germ Gábor, valamint Sárkány Gy. testvérek hasonló gondolátu testüsből merítették beszédeiket, így az esti óra nem is annyira a megnyitás, mint az egység tárgyával foglalkozott.

Az egyesített erzsébeti és kispesti énekarok hatalmas énekei hasították a kellemes érzéssel telített levegőt. A sok alkalmi szavalatnak nem volt vége. Minden volt, csak egy hiányzott: egy igazi pinkösdi jelenet. Szomorú, de a pinkösdi napok Szentlelkerezés nélkül teltek el. Ezt nem szabad ennyiben hagynunk.

A ház takarításánál példás serénységgel működött közre a szeretlet bérért dolgozó nők és férfiak kara. Az Úr látta.

Az új terem hossza 16, szélessége kb. 5 méter. Kettőszáz ülőhely van benne. Igen alkalmas helyen és olcsón bérleték ezt a pestszenterzsébeti testvérek. Az egész házban hívők laknak. A kerlben virágokból kirakott sző díszleg: „Békességi!” Még csak most nyílik. Reméljük, mikorra kinyílik, nagy és teljes lesz a békesség.

Imádkozzatok velünk e szépszámú és reményteljes jövőjű gyülekezet minden tagjért, de kivált véneiert és Sárkány testvérért és nejeiert, aki súlyos betegséggel hetek óta nyomja az agyat. Továbbá az „új” tagokiert és minden törekvőiert és látogatóiert. Ha megteszitek, az Úr megáld titeket érte. Ha sokszor megteszitek, úgy sokszor megáld. (Reménykedő.)

Menyegző Pestszenterzsébeten. Május 10-én két ifjú lélek között frigyelt szépszámú hallgatóság előtt Győri Elemér és Kindl Johanna személyében. Az alkalmi igéket Siroki István tv. hirdette Zsolt. 86, 13. és Eféz. 5, 25. alap-

ján. Rengeteg köszöntés, kar- és szőlő-ének, szavalt borította az ifjú párt. Isten áldása kísérje őket útjukon.

Almamelletken május 21-én Mucsi Ferenc és Viluth Éva testvérek egybekelésén, több vendégprédikátor és sok vidéki testvér jelent meg, hogy jelen legyen egy lelki munkás eme nagy napján, amikor élettársat kap a nagy munkamezőben végzendő munkabáni segítségül.

Csendes, virággalatos falusi levegő lengi be a faluvégi kis házacska, ahonnan az ifjú pár elröppent. Az udvaron végzett ünnepélyen nagy csoport kíváncsi jelent meg, akik a pécsi kis énekkar előadásában, szavaltokban szőlé és duett-ének, valamint zeneszámokban gyönyörködtek. A bevezető Spannenberger tv. mondotta.

Az igét első alkalommal Sárkány Zoltán kaposvári prédikátor hirdette I. Mózes 2, 23—25. alapján, amelyben kitért az Isten áldotta és annak hiányát szenvedő „modern” házasságok tarka különbözőzeteire.

Siroki tv. II. Tim. 4, 5. nyomán az evangélista kilátásairól, továbbá annak ünnomorságában is dicsőséges követelményeiről tartott buzdító beszédet, majd az áldástkérő imát mondotta az új pár felett.

Este ismét Sárkány Zoltán, majd Forster Jakab testvérek prédikáltak. Utána az ifjúság vidám „mulatozása” a hajnali órákig tartott. Bor és cigány nélkül egészen jól ment ez: az Úr dicsőítésében „részegezték” meg az atyafiak.

Azóta a pécsi gyülekezetet betöltötték. Már következnek is az evangélista és evangélistáné próbatesztjei napjai. De ők boldogok, Jézus áldása boldogítja őket.

Kegyelem és erő az ifjú párnak!

(A három közül egy.)

Büssü. Isten kegyelme által május 23-án tartották egybekelési ünnepélyüket Héjas Imre (Szökepuszta) és Orbán Bözsike (Büssü) testvérek. Ezen alkalom megmozgatta Tolna és Somogy hegy-völgyes öléin éledelő hívők táborát. Sokan felretették munkaszerszámaikat, hogy résztvehessenek ezen frigykötésen, mely alkalommal úgy éreztük, mi is frigyét kötünk még erősebben az Úrral, de ezen alkalomra nemcsak a hívők tábora mozdult meg, hanem az egész község népe nagy érdeklődéssel figyelte, hogy mit akarnak ezek a különös népek és az estéli ünnepélyre kb. 300 lélek jött el usupa kí-

váncsiságból. Mi ezen alkalmat meg- ragadtuk s úgy az ifjú párhoz, mint a hallgatósághoz Mózes I. 24, 1—9. és Mátyás I. 2, 18—24. ige alapján szoltunk a házaseslet komolyságiról. Volt néhány alkalmi szavalt és ének, mely csak arra volt jó, hogy az ünneplő csoport örömet fokozza. Imádkozunk az ifjú párért, hogy Isten szerelme ékesítse az ő házasesletüket. *Szűcs Benő.*

Temetés Cinkotán. Jeviczky Jánosné testvérünk váratlanul történt elhalálózása szomorúan érintette a testvéri kört. Még fiatalon és házasságának első évében hagyta itt férjét, özvegy édesanyját és testvéreit. Temetése e hó 6-án nagyszámú hallgatóság előtt folyt le. Sokan könnyezve hallgatták Tomi tv. által mondott gyászbeszédet, aki igyekezett a jelenlevők figyelmét a mulandó földi életre és az örökké tartó túlvilági életre felhívni. Az Úr vigasztalja meg a gyászoló férjet és hozzátartozóit.

Raffay Sándor evangélikus püspök június hó 11-én töltötte be 70-ik évét. Születésnapja alkalmából Cegléd város képviselőtestülete egyhangú lelkesedéssel a város díszpolgárává választotta. Nemes lelkű fópáztort mi is, mint a pünkösdi mozgalom barátját és támogatóját, távirati úton üdvözlő sorainkkal felkerestük és további munkálkodására Isten áldását kívántuk.

Germ Gábor wieni testvérünk, ki hosszabb ideig tartózkodott Magyarországon és több gyülekezetet látogatott meg, június 5-én visszautazott Ausztriába. Az Úrnak e kedves harcosát mindenütt megszerették és könnyek között vettek tőle búcsút a magyar testvérek. Áldásos prédikációit, tanulságos és szép tapasztalatait, példázatait testvérünkkel együtt nem felejthetjük el.

Címek:

Levélcím szövetségi ügyekben: *Tomi József vagy Siroki István, Budapest, VII., Aréna-út 68., IV. em. 7. Telefon: 382—81.*

Levélcím az Apostoli Hit ügyeiben: *Siroki István, Budapest, VII., Aréna-út 68., IV. em. 7. szám.*

Az Otthon, valamint a Szövetségi Pénztár kezelőjének címe: *Sebestyén István, Pestszenterzsebet, Álmos-u. 62.*

Az Otthon címe csomagok számára: *Deák József, Táptósiúly, Pest vm.*

Bizonyoságtételek

Kedves testvéreim!
Bizonyoságot kívánok tenni az Úr Jézus szeretetéről s gyógyító hatalmáról.

Amikor megismertem az én Megváltómat, már kilenc éve nagy szívbetegségben szenvedtem; orvosnál is voltam, de nem tudott rajtam segíteni, sőt inkább fejlődött a betegségem, annyira, hogy egyszer kellett volna menmenem valahova, de erőm csak az imaházig vitt s az ott levő orvosok észrevéve rosszullétet, érdeklődtek betegségem felől s én elpanaszoltam betegségem okát, mire az egyik testvérőm felkérte az ott levő testvéreket, hogy imádkozzanak értem, mert rosszul vagyok. Leborultak a testvérek, velük együtt én is imádkoztam és rövid idő múlva megjelent a drága Jézus csodás ereje, úgy hogy mikor felkeltünk térdeinkről, teljesen meggyógyulva éreztem magam. Nagy örömmel dicsőítettem az Úr Jézust és azóta hosszabb idő telt el és én érzem, hogy betegségetől megszabadultam teljesen, miért is legyen hála és köszönet a mi Istenünknek s szálljon nevére dicsőség örökké. Amen.

iffi. Duchaj Jánosné, Pilis.

Nem mulaszthatom el
Uramat. Szabadítómat lapunk útján, előtettek dicsőíteni csodálatos cselekedeteiért, melyek a mult hetekben estek rajtam.

Lelki életem megszentelődésének gyakorlatát kissé könnyen vettem. Megjött reá a komoly válasz: nem is egy, hanem három betegségbe is estem. Hajh! Megtanultam ekkor az Úrhoz fordulni, amikor kezemen orbánc, szememben gyulladás támadt, melyhez vesegyulladás járult.

Imáimmal ostromoltam Krisztus kegyelmi székét. Halleluja, megjött a szabadulás!

Ne másban, Istenben bízunk. Ő megsegíti a Hozzá folyamodókat. Nagy harcaimban Jőbra gondoltam. Hasonló volt nyomorúságom, de szabadulásom is.

Dicsőség az Úrnak!

Weigert Márton, Mezőberény.

Bizonyság Jézus kegyelméről.

Mint ifjú leány védtelen ezve-tem az élet nagy tengerén Babilon városa többi utasaival. Hajómat veszély fenyegette, én pedig aléltan néztem a gyilkos hullámokat. Egy erős kéz hajolt le hozzám, kimentett nyomorúságos állapotomból és a megmentettek bárkájába helyezett, akik egy dicső város felé utaznak. A kormányánál Jézus áll. Tudom, jó irányban haladunk.

Veszélyben levő ifjú leányok! Kiállsatok a Megmentőhöz! Kérésseket magatoktól ti is az üdv hajójába. Irány: a menny.

Farkas Piros, Budapest.

Óh, milyen esodálatos Ő!

Kisfiám megégette a kezét. Nagy seb támadt e helyen. Mielőtt begyógyult volna, az udvaron álló farakásról lepottant az és ismét azt a sebet törte fel. Láttam iszonyú szenvedését, megtört szívvel, térdeimre hullva kértem Istent megkönyörülni és gyógyítását végezni kisfiámon.

Ekkor jött a Megváltó. Ráhelyezte kezét a sebekre s amikor feltekinttem, a gyermek már nem sirt, a sebnak pedig nyoma sem látszott.

Igy cselekszik Ő, amerre csak elhalad. Dicsőítem nagy nevét mindörökké.

*Szabó Istvánné,
Tápiószentmárton.*

Jézus gyógyító erejéről.

Kedves Testvéreim! Az Őr kegyelméből én is bizonyságot tehetek az Isten hatalmas erejéről, melyet Krisztus kegyelme által megismerhettem.

Hosszú évekkal ezelőtt gyermekszoptatás közben egy kígyót pillantottam meg, amint a tejszagra hozzám sompolygott. Rémes ijedelem szállt reám és elájultam. Ettől kezdve szivgyengeség és szaggatások léptek fel nálam. Ha egy kicsit bosszankodtam vagy bántódtam, azonjál jelentkezett a baj.

Hiába kerestem orvosi segítséget. „Új szívet” nem adhatunk”, — mondták.

Végre megtaláltam Jézust s Ő új szívet, majd a pünkösdiék

körében történt imánkra gyógyulást is adott nekem.

Áldva, örökké áldva legyen az én Orvosom!

özv. Török Jánosné, Kiskőrös.

Otthon.

Nem messze Budapesttől — mint már többször megírtuk — van az otthon új hajléka, ahol az öregek a jó falusi levegőtől megerősödvé járkálnak az udvaron. Egyiket-másikat a levegőváltozás az első napokban ágnak döntötte, de most már jobb színben és még jobb étvágygal ülnek az asztalhoz, amely mint hallottam, az utóbbi időben nincs megerítve mindig úgy, mint kelene. Az oka ennek az üres kamara, amely úgy néz ki, mint az éhségtől ásító éhes ember torka.

Ezen a nagy bajon csak úgy segíthetünk, ha szívünket zsebünkkel együtt megnyitjuk és ki ezzel, ki azzal siet támogatni az otthonot. Panaszkodva beszélte nekem az otthon pénztárosa, Sebestyén testvém nem régen, hogy több mint ötszáz pengőbe került az otthon kibővítése. Megkért, tudassam a magyarországi és az amerikai testvérekkel azt is, hogy a tél nem sokára itt lesz és sok nélkülözhetetlen tárgyakat, fát, szénét kell beszerezni a tél be-

álta előtt, amihez eddig az adósságon, meg a gondokon kívül csak a hit van szívében.

Én bizakodva nézek a jövő elé, mert tudom, hogy a pünkösdi testvérek nem hagyják el a gondjaikra bízott szegény testvéreket és segítségül sietnek ebben a teherviselésben azoknak a testvéreknek, akik hittel szívükben várják az adakozó kezek segítségnyújtását.

Közölt képünkön bemutatjuk az otthon hajlékát, amely főül mellett a vasutállomáshoz közel, fák árnyékában rejtőzik el. Még kirándulásra is megfelelő szép hely ez itt. Az öreg testvérek, meg a tápiósi gyülekezet prédikátora meghívására a budapesti ifjúság részéről kihasználják az egyik kínálózó ünnepnapot és áldozócsütörtökön meglátogatták a testvéreket. Az eltöltött egy nap kedves emlékeiről és örömeiről a helyszűke miatt nem lehet részletesen beszámolni, de annyit meg kell mondani, hogy jól éreztük magunkat az ottani kedves testvérek társaságában.

Ebből az alkalomból kifolyólag volt alkalmam körülnézni a szépen ápolat gyümölcsöskertben, ahol gazdag termés mutatkozik, ha Isten megörzi azt minden elemi csapástól. De addig is, míg elérkezik a betakarítás ideje, szívetek tiszta szeretetével gondolatok szegény testvéreinkre, akik sokat imádkoznak mindnyájunkért. T—i.

Összejövetelék:

Budapest, VII., Aréna-út 7. sz. (II. udvar) alatt vasárnap délelőtt 10, délután 5, csütörtök este 7 órakor istentisztelet, szombat este 7 órakor imaóra.

Pestszentersébet, Tompa-utca 9. sz. (Rákóczi-u. 26. alól ide költözött.) Vasárnap délelőtt 10, délután 5, csütörtök este 7 órakor istentisztelet, pénteken este 7 órakor imaóra.

Kispest, Erzsébet-tér 11. (Kazinczy-u. 2. alól elköltözött.) Vasárnap délelőtt 10, délután 5, szerdán este 7 órakor istentisztelet, pénteken este 7 órakor imaóra.

Ha megfáradt, pihenni vágyó lélek vagy, keress fel összejöveteleinket, imádkozunk érteled.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK
a következők: Egyesült Allamokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákiába 26 ek., Magyarországon 3 P.

Előfizetése, adományok a 21.106-os csekk számlára, vagy Sebestyén István testvér címen, Pestszentersébet, Almós-utca 62. küldendők.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Siroki István.

Kiadja: az Isten Gyülekezeti Szövetsége Magyarországon.

Kispest, Rózsa-utca 62.

24736. Bethánia-nyomda, Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 9.

Felelős: Horváth János.